

Keywords: small energy, energy source, capital investments, Power strategy, atomic reactors, power dependence, distributive networks, technologies of small energy, alternative types of fuels, power complex.

Круш П.В.

к.е.н., професор НТУУ «КПІ»

Отрошенко А.

студентка ФСП, НТУУ «КПІ»

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК І ТВОРЧІСТЬ

В статті висвітлено нові підходи до розуміння цінностей способу людського життя, що буде вирішальним у розвитку економіки 21 століття. Також говориться про те, що не впровадження інновацій, розвиток технологій, діяльність керівників держави є запорукою економічного розвитку майбутнього, а творчість самодостатніх, яскравих особистостей (митців, підприємців, керівників, вчених).

Ключові слова: творчість, креативна економіка, економічний розвиток, творча особистість.

Вступ. В наш час питання економічного розвитку країни є чи не найголовнішим та найдосліджуванішим. Розглядали ці питання такі науковці як А.Сміт, Т.Пітере, Р. Кратчфілд, Р.Флоріда та інші. Майбутнє нашої економіки не криється за сірими офісними стінами в руках фінансистів, експертів та економістів, вона в руках творчої еліти нашого суспільства, і той, хто це розуміє безперечно досягне успіху.

Постановка задачі. Глобальність та динамізм розвитку всіх соціально-економічних процесів нашого суспільства, не можливість бути готовим до всього, передбачити всі можливі зміни - це веде до того, що організації не встигають вчасно змінювати свої структури, стають не здатними адаптуватися до нових зовнішніх та внутрішніх умов. Адже ефективність управління прямо залежить від відповідності сучасним соціально-економічним умовам, стану зовнішнього та внутрішнього середовища [2,3]. Тому перед сучасними дослідниками постає завдання розробки та впровадження якісно нової моделі управління, стилів та методів, які відповідали б на виклик часу та одночасно забезпечували б ті умови життя та праці, які гарантують реалізацію творчого потенціалу людини. В сучасній економічній теорії все більше йде розмов про активізацію інноваційної діяльності, оптимізацію управлінських функцій, всі розуміють, що потрібно пробуджувати творчий потенціал суспільства та поглянемо з іншої сторони – чи дійсно створюються ті умови, котрі потрібні людині, щоб творити ?

Результати дослідження. В сучасному світі творчість стала рушійною силою економічного прогресу і, як результат, «творчий клас» став

домінуючою силою економічного і соціального розвитку. Як же так сталося? Насправді все є досить закономірним. Створено багато соціальних і економічних теорій, які займаються дослідженням та аналізом змін в економіці та людському житті. Якщо прослідкувати за суспільним прогресом, то можна побачити, що за останні півстоліття відбулися досить суттєві зміни в усіх сферах людського життя. Це і зміна традиційних соціальних цінностей, ставлення до найманих робітників, моральні, культурні цінності людини. Відповідно, змінилась і економіка, виробничі сили, способи та засоби виробництва. В наш час світ заповнила абсолютна автоматизація, що зменшило потребу в робочій силі, проте збільшили потребу в людській творчості. Адже працівник на конвеєрі – це не бездумний «робот», а творчий елемент процесу [1]. Організації будуть здійснювати велику помилку, покладаючись виключно на керуючі та інженерні сили заради розвитку виробництва. Для того, щоб бути першими на ринку кожен з учасників колективу повинен здійснювати свій інтелектуальний внесок.

Досить популярним є вислів про те, що ми живемо у «добу інформації» чи «економіки знань». Це звичайно так, проте дана економіка може рухатись лише людською творчістю. І якщо ключовим поняттям економіки є товар, то в даному випадку найціннішим цим «товаром» стала «творчість». Але творчість не може бути «товаром», адже вона йде від людей, від кожної людини окремо і тому належить їй. Якщо людина не хоче творити, то ніхто і ніщо не зможе її до цього примусити.

Люди творчі – це, в першу чергу, люди вільні і головне для них – це їхня спроможність творити, тому вони шукають таке місце, де вони можуть не просто працювати, а й жити, жити своєю працею.

«Люди, які живуть своєю творчістю, шукають оточення і умови життя, в яких ця творчість може найефективніше розвиватися»(Ричард Флоріда «Виникнення творчого класу»)

Творчість потребує підтримки від соціального, культурного оточення, ну і звичайно економічних стимулів. Творчий процес не можна назвати просто індивідуальним процесом, адже він не може існувати у повному обсязі без підтримки суспільства. Тому він вимагає нової форми організації праці [4].

Творчість безперечно є соціальним процесом, тому що там, де є специфічне соціальне оточення – вона розквітає. Воно повинно бути одночасно як стабільним, щоб продовжувати свою творчу активність, так і різноманітним, щоб черпати з нього натхнення для всебічного розвитку та створення чогось нового. Суспільство, яке сприяє цьому – виграє економічно, а яке ні - програє.

За останні декілька десятирічків ставлення до великих міст досить змінилося. Великі міста – це центр великої промисловості, офісної комерції та бізнесу, але зараз люди хочуть не тільки працювати в великому місті, а й жити в ньому, а це є досить проблематичним. Місто, яке ніколи не спить, постійно в русі, де весь час відбуваються пограбування, напади на людей, страйки, пожежі та багато іншого – це все «давить» творчу особистість, і

хоча ці міста приваблюють людину, даючи їй можливість реалізувати себе, проте лише цього не достатньо. Творчій людині потрібна своєрідна оточення, плин життя для того, щоб її творчий потенціал реалізовувався, а за всім цим шумом «великого міста» ні одна муза не прийде до бажаного творити.

Люди тікають з «великого міста», яке не може виправдати їх сподівання, і йдуть до більш спокійного, помірною передмістя, де можна зосередитись, прислухатись до себе та займатись тим, що приносить задоволення.

Таким чином виникає проблема – відтік творчих особистостей до передмістя або невеликих містечок, і в результаті саме там буде спостерігатись економічний ріст. В «великому місті» можуть бути всі умови чесної конкуренції, комерційна нерухомість, прийнятні податки. А люди візьмуть і скажуть, що не хочуть в ньому жити. Величезні офісні будинки – це звичайно прекрасно, але місто повинно дати щось і для простого життя. В цьому заключається розуміння конкуренції в креативній економіці [1].

Ми досить часто стикаємось з таким явищем, що відомі, успішні, заможні та перспективні бізнесмени, науковці чи ще хтось покидають міста з яскравими вогнями, величезними торговими центрами та широкою індустрією. Їм це все набридає, хочеться знайти те місце, яке можна назвати – мій дім.

Тому першочерговим завданням керівників організацій, підприємств, бізнесменів – є створення найкращих умов для залучення до своєї команди креативних, творчих особистостей. А головне завдання для тих, хто займається економічною розбудовою міст в цілому – це створення хороших умов для найрізноманітнішого населення. Адже всі люди різні і для кожного розуміння такого поняття, як «забезпечення необхідних умов життя» - це щось своє. Наприклад, молода мати прагне таких умов життя в яких її дитина може спокійно зростати та духовно розвиватись : хороші школи, чисті парки, безпечні вулиці; сучасна молодь, зрозуміло, потребує трохи іншого. Для того, щоб зберегти цей статус креативного міста потрібно догодити всім. Тому головна задача для наших «великих міст» зробити так, щоб будь-якій людині, з будь-якого куточка світу та будь-яким світоглядом було комфортно. Для того, щоб залучити до свого міста великих творчих людей доведеться трохи зменшити «пропускний бар'єр». Але безперечно це того варто, адже такого економічного, культурного та духовного росту ніколи не отримати іншим шляхом.

Що ж стосується успішної діяльності та економічного зростання, а відповідно і збільшення прибутку організацій в «великому місті», то ключовим в їх діяльності має стати творче управління.

Творче планування, як одна з головних функцій творчого управління, базується на власному, творчому розумінні, стратегічному аналізі та прогнозуванні розвитку організації. При цьому мета – це, звичайно, досягнення бажаного результату і одночасно реалізація власної мрії, що знищує всі стереотипи та шаблони нашої буденності.

Також процес творчого управління завжди повинен включати творчі можливості кожного з учасників колективу і тому розподіл повноважень,

завдань завжди здійснюється відповідно до творчих навичок, вмінь та бажань людини. А отже на виході ми отримуємо не просто виконання поставлених керівництвом задач, а задоволення працівника від самого процесу і відповідно його більш якіснішу роботу.

На жаль, в нашому суспільстві ми, частіше ніж це потрібно, стикаємось з не потрібними нікому обмеженнями, нав'язуванням, стереотипами – це все відштовхує справді творчу особистість і повністю сковує її дії. Тому люди або змушені підкоритись цим обмеженням (що повністю знищує їх творчу активність), або просто шукають щастя в іншому місці, де їм дозволять творити та нададуть необхідні для цього умови.

Трохи більше свободи дій – ось те, чого потребує сучасна людина, адже творчість народжується зі свободи, тому що лише вільна людина може творити. Всі керівники, не важливо яких рівнів, повинні розуміти, що досягти успіху(як професійного, так і особистого) можливо лише враховуючи той факт, що нас оточують не манекени, не машини, які будуть сліпо виконувати вказівки, а особистості, які також мають бажання та власну думку, і її потрібно обов'язково враховувати, а іноді навіть підлаштовуватись заради досягнення бажаної цілі. Всі ми люди творчі, а отже і до роботи також потрібно підходити творче.

Висновки. Наше покоління може стати свідками становлення нової економіки, що одночасно приводить і до становлення нової людини, а це кардинально змінює наше життя. Як колись зароджувалось буржуазне суспільство і виникнення нових класів було спричинене економічними потребами, так і тепер, тільки в нашому суспільстві домінуючою буде не організаційна структура виробника з великою кількістю людей, які приводять цю структуру в дію, а визначальним буде індивідуум, окрема творча людина, потреби якої будуть змінювати світ.

Перелік посилань

1. Ричард Флоріда «Виникнення творчого класу» — Бейсик Букс, 2002, 404 стор.
 2. Петрова НИ Творческие решения в бизнесе / Н.П. Петрова. — Минск: Речь, 2004.— 336 с.
 3. Кизевич Г.В. Принципы выживания, или Теория творчества на каждый день / Г.В. Кизевич.— М.: Изд. Дом “Вильяме”, 2004. — 400 с.
 4. Харгадон Э. Управление инновациями. Опыт ведущих компаний / Э.Харгадон. — Минск: Вильяме, 2007.— 304 с.
 5. Кирсанов К. Креативный и эвристический менеджмент
-

Круш П.В.

к.э.н., профессор НТУУ «КПИ»

Отрошенко А.

студентка ФСП, НТУУ «КПИ»

ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ И ТВОРЧЕСТВО

В статье отражены новые подходы к пониманию ценностей способа человеческой жизни, будет решающим в развитии экономики 21 века. Также говорится о том, что внедрение инноваций, развитие технологий, деятельность руководителей государства является залогом экономического развития будущего, а творчество самодостаточных, ярких личностей (художников, предпринимателей, руководителей, ученых).

Ключевые слова: творчество, креативная экономика, экономическое развитие, творческая личность.

Krush P.V.

Ph.D., professor of NTUU «KPI»

Otroshenko A.

Student of FCL NTUU «KPI»

ECONOMIC PROGRESS AND WORK

The article highlights new approaches to understanding how values of human life that will be critical in economic development 21. Also says that no innovation, technology development, the heads of state activity is the key to future economic development, and creative self-contained, bright individuals (artists, entrepreneurs, managers, scientists).

Key words: creativity, creative economy, economic development, creative personality.
